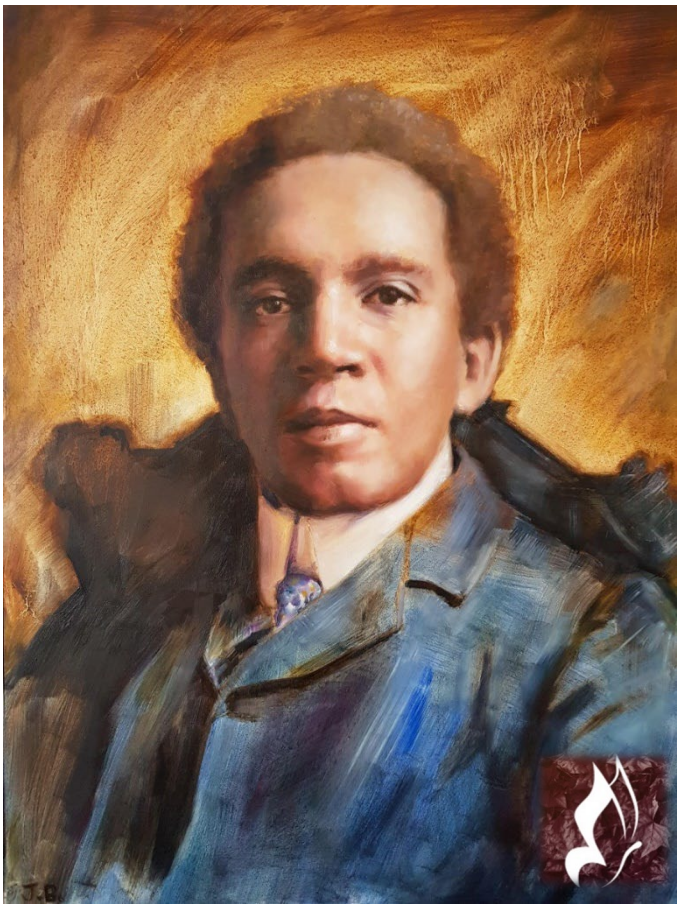

Samuel Coleridge-Taylor (1875-1912), britisk komponist og dirigent, ble født og vokste opp i London. Hans mor var britisk og hans far var fra Sierra Leone. Han vokste opp hos sin mor og hennes familie der han fra femårsalder fikk fiolinundervisning av sin bestefar. Som 15-åring ble han tatt opp ved Royal College of Music der han raskt skiftet ut fiolinen med komposisjonsstudier. Da han fylte 21 år var han allerede anerkjent som komponist og ble omtalt som et musikalsk geni. Hans mest kjente verk er kantaten *Hiawatha's Wedding Feast*, et verk han solgte for en lav sum til en forlegger som tjente grovt på verkets suksess, mens han selv måtte leve fra hånd til munn. Han har skrevet en (upublisert) symfoni, en fiolinkonsert og en rekke verk for orkester, kor og for mindre ensembler. Hans opera *Thelma* ble ikke oppført i hans levetid, manuskriptet forsvant og ble først funnet igjen i 2003. Fra 1903 og frem til sin død var han professor ved Trinity College of Music og Guildhall School of Music i London. Han tilbragte også tid både i Afrika og i Amerika. Han var aktivt engasjert i de afroamerikanske borgernes rettighetskamp i USA, og hadde en stor beundrerskare der. Selv beundret han Dvorák, Brahms og Grieg og prøvde å skape sin egen romantiske nasjonalistiske stil basert på inspirasjon fra negro spirituals, afrikansk og vestindisk musikk.

Symphonic Variations on an African Air ble komponert i 1905-1906. Verket er bygget over den afroamerikanske hymnen *I'm troubled in mind* og består av et tema med 14 variasjoner der variasjonene glir over i hverandre i skiftende tonearter, taktarter og tempi. Etter urfremføringen skrev pressen: «*The theme is said to be an existent African song, "I'm troubled in mind", a genuine negro tune, which presents little attraction by itself. But it has been so cleverly treated, varied in key, time, presentment, and orchestral colouring, that it forms quite an attractive piece of value, and deserves re-hearing, and not merely to be put on the shelf, and listed as forgotten Opus. The work is replete with life and strength and ingenuity. The composer, who conducted an admirably presented performance was several times recalled to the platform on the conclusion of this piece*."

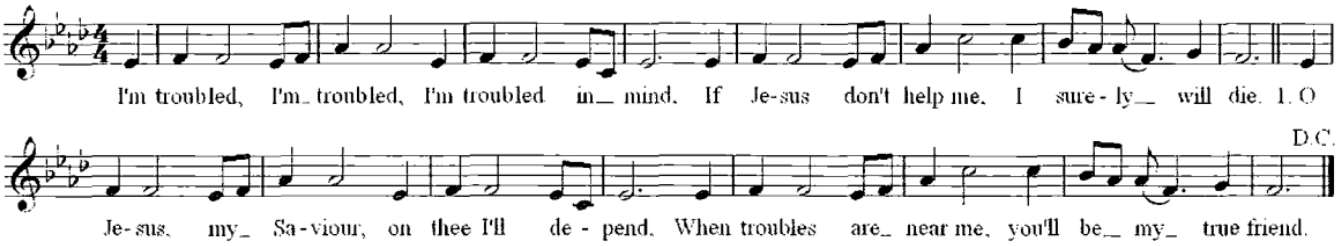

Det er også sagt følgende om komponisten og dette verket:

"*We get a full exposition of the man's musical nature at its highest development*"

«*To those who really wish to know Coleridge-Taylor… no single work of his will reveal him more fully*".

Samuel Coleridge-Taylor døde av lungebetennelse, kun 37 år gammel.

Kilder:
Carr, Catherine (2005) *The music of Samuel Coleridge-Taylor (1875-1912): a critical and analytical study.* Durham theses, Durham University
Classical-music.com
Wikipedia

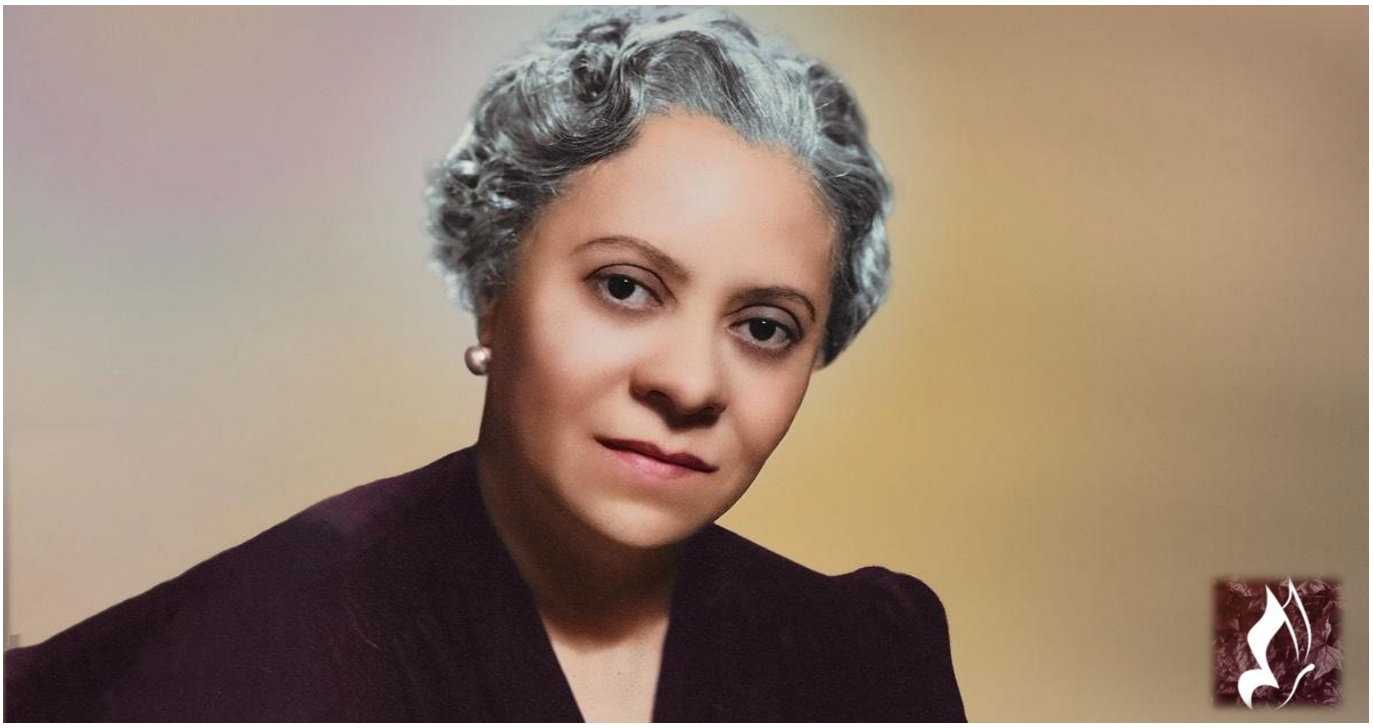

Florence Price (1887-1953), amerikansk pianist, organist og komponist, vokste opp i en respektabel middelklassefamilie i Little Rock, Arkansas. Hennes mor var musikklærer og hennes far, som hadde afroamerikansk bakgrunn, var tannlege. Hun fikk tidlig musikkopplæring og holdt sin første konsert som fireåring, og publiserte sin første komposisjon som elleveåring. Hun studerte piano, orgel og komposisjon ved New England Conservatory of Music i Boston. Etter fullført utdannelse jobbet hun først som musikklærer og ble ganske snart leder for musikkutdanningen ved Clark University i Atlanta, Georgia. Hun giftet seg i 1912 og flyttet tilbake til Arkansas med sin mann. Hennes afroamerikanske bakgrunn medførte imidlertid at hun ikke fikk noen jobb der, og hun ble nektet medlemskap i Arkansas State Music Teachers Association. Hun etablerte derfor sitt eget musikkstudio der hun underviste i piano og musikkteori, samt etablerte en alternativ organisasjon for musikere i byen. I denne perioden komponerte hun små stykker til bruk i undervisning. I 1927 eskalerte rasemotsetningene i byen, og hun så seg nødt til å flytte derfra for å ivareta sin egen sikkerhet. Hun etablerte seg i Chicago og virket derfra resten av sitt liv. Hun ble skilt i 1931 og slet med dårlig helse og dårlig økonomi i store deler av sitt voksne liv.

Det finnes ingen fullstendig oversikt over Florence Price sine komposisjoner, men hun skrev over 300 verk, derav fire symfonier og fire konserter. Hennes to fiolinkonserter og hennes fjerde symfoni ble oppdaget så sent som i 2009 i et hus der hun hadde tilbragt sine ferier.

Symfoni nr 1 i E-moll ble påbegynt da hun studerte komposisjon som ung, men ble lagt til side og fullført først i 1932. Symfonien ble sendt inn til en komposisjonskonkurranse der den vant første pris samme år, og den ble uroppført i Chicago i 1933. Med denne symfonien oppnådde Florence Price sitt gjennombrudd som komponist og høstet nasjonal anerkjennelse. Symfonien har hentet inspirasjon både fra vestlig klassisk musikktradisjon og fra afroamerikanske spirituals og gospelmusikk. Spesielt nevnes Dvoráks symfoni nr 9 *Fra den nye verden* som en viktig inspirasjonskilde, men også Samuel Coleridge-Taylor trekkes frem som et inspirerende forbilde.

«*The opening movement has melodies and rhythms typically found in Afro-American folk music, and recalls Dvorák's New World Symphony, while the following slow movement features a moving hymn tune of Price's design. Both concluding movements are fast and return to the juba dance concept. They contain hints of fiddles and banjos, antic slide whistle effects, and a recurring three-against-two melody which end this loveable work on a whimsical note*."

Etter hennes bortgang ble mye av musikken hennes glemt og lite spilt. I de senere årene er hun imidlertid blitt gjenoppdaget. Mange av hennes verker er nylig blitt spilt inn på CD.

Kilder:
Parr, Freya (2019) *A guide to Florence Price*. BBC Music Magazine, classical-music.com
Wikipedia